

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORENING & MUSEUM

MEDLEMSBLAD FOR HELSINGØR MUSEUMSFORENING * NR. 2 1989

Et døgn i Helsingør

Døgnet X (datoen endnu ikke fastsat) vil komme til at gå over i historien. I de 24 timer skal livet i Helsingør Kommune lægges under lup og registreres til gavn og glæde for nutid og eftertid.

Historien er som bekendt det forgangne, men historien skabes i nuet. Derfor er vi selv en del af historien. Og for en gangs skyld er det ikke de store begivenheder det drejer sig om, men vort almindelige hverdagsliv, der skal fokuseres på: Hvornår står vi op - Hvad spiser vi - Hvor arbejder vi - hvad mener vi om vort liv, hvad sker på gaden, i hjemmene, på kontorerne, i forretningerne, på fabrikkerne - hvordan ser land, by og villakvarterer ud ?????

Svaret på den slags "banale" spørgsmål skal tilsammen give et mangesidigt og varieret billede af dagliglivet i 1989. HVORFOR ? For fremtidens skyld! Vort daglig liv er en del af fremtidens kulturhistorie, og vi vil gerne hjælpe vore efterkommere med at få et bedre grundlag at arbejde med, end vi har, når vi idag arbejder med vor fortid. Ganske vist findes der et utal af statistikker og offentlige registreringer af nutidens samfund, men disse giver langt fra det "kød og blod" som er nødvendigt for et nuanceret og levende billede af vort liv og færden. - For vor egen skyld!

Vi kan allerede nu få gavn af en sådan undersøgelse.. Vi kan nu se noget andet end vor egen virkelighed og få en bedre forståelse for, hvad der foregår i lokalsamfundet. For at billedet kan blive så nuanceret som muligt, er det vigtigt at så mange som muligt deltager i projektet, som bliver stort og spændende med en masse opgaver. Nærmere herom i næste nummer af museumsbladet.

KP/lbm

REDAKTION

Birger Mikkelsen
(ansvarsh.)

Kenno Pedersen

Lars Bjørn Madsen

Stof til medlemsbladet bedes indsendt til Helsingør Museumsforening, Hestemøllestræde 1, 3000 Helsingør.

INDHOLD

Poul Korse:
Thorvaldsens Hjemkomst..... side 3

Læserne fortæller:
..... side 7

Museums-nyt - en ny rubrik..... side 9

Den forældede vilde
..... side 11

Møder og arrangementer..... side 12

Forsiden: Xylografi af terrassen ved Marienlyst 1860.

Thorvaldsens hjemkomst

Af museumsformidler
Poul Korse

DEN BEGEJSTREDE HYLDEST OG VELKOMST, THORVALDSEN BLEV GENSIAND FOR VED SIN HJEMKOMST, TOG SIN BEGYNDELSE I HELSINGØR; MEN FREGATTEN ROTA, DER SEJLEDE DEN STORE KUNSTNER HJEM, BRAGTE OGSÅ SORGENS NYT TIL SUND-TOLDSSTADEN.

Efter at have tilbragt mere end 40 år i Rom vendte billedhuggeren Berthel Thorvaldsen i 1838 tilbage til sit fødeland.

Thorvaldsens hjemkomst foranledigede de vel nok største og mest omfattende velkomstfestligheder, der nogensinde er blevet en dansker til del i hans hjemland. Denne enestående hyldest er beskrevet af mange af den tids største digtere og malere, men det, der interesserer her er,

at den første velkomstfestivitas fandt sted her oppe - nærmere betegnet i Hornbækbugten. Herom skrev Helsingør Avis, mandag, den 17. september 1838:

"Med den almene Glæde over at erfare Thorvaldsens tiltraadte Reise til Fødelandet maatte heelt let forene sig det almene Ønske at hilse høitideligen paa dansk Grund den Mand, hvis Genie har tiltrukket sig Verdens beundring og hvis Værker bære Udødelighedens Stempel. Det var Helsingørs Indvaanere forbeholden, om ikke først at nære, dog først at realisere et saadant Ønske, og denne Velkomst-Hilsen blev tillige en fest, som, idet den havde noget ualmindeligt ved sig, vil længe bevare kjærlige Minde hos dens Deeltagere. Underretningen om, at Orlogsfregatten Rota var i Løverdags Aftes kommen til Ankers i Hornbæksbugten, men ved Modvind hindredes i saasnart at komme Helsingørs Rhed nær-

mere, begav et Selskab paa circa 120 Personer af de forskjellige Samfundsklasser sig didhen med Dampskibet "Dronning Maria", efter forinden at have givet Helsingborgs Indvaanere, som man vidste besjæledes af lignende Attraa, Leilighed til at indlemmes i denne National-Høitidelighed. Ved Nærmelse til Fregatten udbragtes gjensidigen et tregange gjentaget Hurrah, hvorpaa en Deputation gik ombord i samme for at complimentere Thorvaldsen og meddele ham Selskabets Ønske. Under Ledsagelse af Harmoniemusik blev dernæst til Melodie: "Vi Sømænd gjør ei mange Ord" afsjungen fra Dampskibet nedenstaaende, af Pastor Boye forfattede Sang, ved hvis Slutning et: Længe leve Thorvaldsen! entusiastisk istemtes.

Ligesom den hæderkronede Kunstner viste sig under Sangens sidste Vers ved Falderebslugen og hilste Forsamlingen paa Dampskibet, saaledes gik han derefter ombord i samme, for personlig at tolke, kjendeligen bevæget, sin Tak for den ham viste Hyldning. Uden at vilde referere de flere Glædesyttringer, som hele denne skønne Scene fremkaldte, kunne vi ikke lade uberørt, at Fregattens Chef, Capitain Dahlerup, havde den Forekommenhed at invitere gjentagende Selskabet til at komme ombord i Fregatten, en Indbydelse, som Tidens Korthed og Dampskibets anden Bestemmelse imidlertid forbød at benytte. Ikke heller bør vi forbigaae at udhæve, at Interessen hos vore Naboer hiinsides Sundet for denne af Veiret iøvrigt fortrinligen begunstigede Fest bidrog ikke lidet til at forhøje den kjendelige Enthusiasme for samme og til at fornye Erindringen om de seneste gjensidigen udveklede Venskabs- og Agtelsestegn. Vi have, som tildeels alt sagt ovenfor, her oplevet en Fest, som ved sin sjeldne Anledning, og ukonstlede Hjertelighed er bleven os fra flere Sider særdeles kjær og mindeværdig."

Efter denne højstemte beskrivelse af helsingoranernes - og helsingborgernes - velkomsthyldest til Thorvaldsen, kan det være interessant at høre, hvorledes en af de ombordværende på Rota oplevede situa-

tionen:

"Langt om længe slap vi ind i Kattegatt og den 17de September om Formiddagen vexlede vi Salut med Kronborg, uden egentligt i det tykke og tågede Veir at have set Land. Ved Helsingør modtog Thorvaldsen den første Hyldest fra det gamle Hjem. Vi såe Intet, vi hørte kun en Velkomstsang. Uagtet den kom fra et Fartøi, lød det som om der blev sunget oppe i Skyerne, hvad der gjorde et smukt og høitideligt Indtryk. Et dundrende Hurra var Takken."

Denne beretning er skrevet af en af Rota's officerer - sekondløjtnant Alexander Wilde - men først, da han 46 år senere skrev "Erindringer om Jerichau og Thorvaldsen ombord på Fregatten Rota 1838." De mange år mellem oplevelse og nedskrivning må være årsagen til de små uoverensstemmelser der er mellem Helsingør Avis's aktuelle reportage og Wildes 46 år gamle øjenvidneberetning.

Gennem en lang årrække havde det fra dansk side været et udtalt ønske at få Thorvaldsen hjem til Danmark. Oprettelsen af et museum specielt for kunstnerens værker og samlinger blev afgørende. Da planerne for et Thorvaldsens Museum var så langt fremskredne, at Thorvaldsen testamenterede sine uvurderlige kunstværker og ejendele til det nye museum og dermed til sit fædreland, nåede forhåbningerne om kunstnerens snarlige hjemkomst så store højder, at kongen - Frederik den Sjette - befalede fregatten Rota til Italien for at bringe Thorvaldsen og hans værker hjem til Danmark. Den 11. maj 1838 forlod Rota København og - skriver Wilde: "snart efter var Fregatten nede på Helsingørs Red.

Her vrimlede det af Skibe, lutter Seilere, ingen Dampere. Nogle kom ind fra Søen, andre gik ud. Mange låe til Ankers eller vare i Færd med at ankre eller med at lette, og Resten holdt krydsende, mens Skipperne benyttede de privilegerede Færgefartøier, der rastløse fore frem og tilbage mellem Skibene og Øresunds Toldkammer, hvor der i klingende Mønt erlagdes en Tribut, som alle de Betalende tilhobe forbandede.

Dette bevægede Liv på Søen, de venlige Landskaber uden om og det dominerende Kronborg dannede et levende Rundmaleri, hvis Skjønhed ikke let overtræffes og meget nødig forlades. Men Fregatten, sin Mission tro, holdt stoltelig med sine tre Skibe i Kjølvandet kurs ud efter, passerede Helsingør, som dengang levede flot af Søen, men nu er et Vrag fra en svunden Guldalder, strax efter Helsingborg, dengang et teglhængt Fiskerleie, nu en rask opblomstrende Stad, og saluterende Kronborg, som gav Svar på Tiltale. Forhåbentlig bliver denne aldrig af alvorlig Natur - træffer en elleve Tommers Granat Slottet, ramler hele Herligheden ned om Ørene på Holger Danske."

Efter denne respektløse - men sikkert ganske rammende - beskrivelse af vor by og vort slot, som de tog sig ud få år efter ophævelsen af Øresundstolden i 1857, skal nævnes en tragedie, der ramte dybt ned i det lille helsingørske samfund.

Om tragedien meddeler Helsingør Avis i et avertissement, den 19. september 1838:

"Med Fregatten "Rota" have vi modtaget den smertelige Efterretning, at vor elskede Søn, Frederik Wilhelm Lund, Sec.Lieutenant i Søetaten ikke er mere. Han blev paa Tilbagereisen med samme, fra Italien, angreben af en typhøs Sygdom og hensov den 21de August d.A. i hans 27. Aar; dette bekjendtgøres herved for fraværende Slægt og Venner af hans dybt nedbøiede Forældre."

At denne tragiske hændelse også gjorde dybt indtryk ombord på Rota

fremgår af Wildes beskrivelse:

"...en afholdt Kammerat, Secondlieutenant Vilhelm Lund, lå dødssyg. Et Par Dage før vi forlode Livorno, havde han i en brændende Solhede siddet altfor længe nede i et af vore fartøier og fisket. Da han vilde gaa op i Skibet, følte han sig så tung i Hovedet, at et Par af os måtte hjælpe ham til hans Lukaf. Efter at have lagt sig i Køien, sagde han ganske roligt: "Herfra kommer jeg aldrig ud levende, jeg dør." - Vi loe, men han fik Ret. Nogle Dage efter at Fregatten havde forladt Livorno, opgav han Ånden midt ude i Middelhavet, hvorhen Skibet var seilet.... Den Afdøde, der var 28 År gammel, blev op ad Dagen lagt i en Kiste. Fulgt af Kammerater førtes han op på Batteriet, fik tre Kanonugler ved Fødderne, et Dannebrogssflag over sig og en Skildvagt på hver Side af Kisten.

Næste Formiddag tilskruedes Låget i Overlægens og to Officerers Nærværelse, og Klokken elleve kimesdes der til Begravelse.

Flaget, det største vi havde, blev heist, men langsomt og kun på halv Høide. - Hele Besætningen mødte i Høitidsdragt på Skandsen, hvorpå Liget bares fra batteriet af otte Underofficerer ledsaget af Æresvagt med Sørgemusik, og for sidste Gang havde vi vor gamle Kammerat i vor Midte.

Efter at en Salme var afsungen før, og en efter den af Forvalteren oplæste Bøn af Bønnebogen, hensattes Kisten på en Slæde, der ragede ud igjennem en af Speilportene, således at Fødderne og de tre Ugler kom yderst. Forvalteren trådte da til, forrettede Jordpåkastelsen og bad Fadervor, idet alle toge Hatten af.

Nu var Øieblikket der! Chefen gjorde en betegnende Bevægelse, og Slædens inderste Ende blev varsomt løftet i Veiret. Som et skib, der løber af Stabelen, gled Kisten, samtidig med det første Sørgeskud, langsomt ud efter. Men hurtig tog den Fart, ikke som Skibet for at gåe på Togt, nei! for på Bunden af det dybe, uigjennemskuelige Hav at finde et sidste Hvilested for vor brave Vilhelm Lunds jordiske Levninger. Til Sjælen var der Plads deroppe, og til Tegn herpå blev Flaget i samme Nu, Kisten gik til-

bunds, hurtigt heist i Top. Da Sørgesalutens sidste Skud var affyret, udbragte Chefen det befalede: "Gud bevare Kongen!" hvad der den Gang betød, Gud bevare det Hele, den Afdøde med. - Og alle satte Hatten på. Hermed endte denne Alvorsgjerning. Den glemmes ikke, og for bestandig beholder man Indtrykket af det tilspidsede Plump, der lød, da Kisten åbnede sig en vei gjennem Vandet. En Hvirvel viste stedet - men også den forsvandt sporeløst. Dog! Livet gjør sine Fordringer. Neppe var Mandskabet kimet for efter, før Kommandoen: "Bådsmand! - Pib til Øl!" satte Bevægelse i hele Skibet. Det blev dog imidlertid ikke regnet for Gravøl og først efter Middagsmæden kom det som Extra-brændevin."

Således kom den store Thorvaldsens hjemkomst til Danmark til at betyde både fest og sorg i Helsingør. Om den alt for tidligt afdøde Frederik Wilhelm Lund kan tilføjes, at han blev født den 21. juli 1810 i Helsingør som søn af købmand Troels Lund og dennes hustru, Elisabeth Cathrine, født Krogh. I 1811 købte købmand Lund ejendommen, Stengade 54 (hjørnet af Bramstræde). Her hvor Privatbanken i dag har til huse, fik Frederik Wilhelm således sit barndomshjem. Det Helsingør han voksede op i, har vi i dag - så mange år senere - et ganske glimrende kendskab til, for et par år efter at have født Frederik

Wilhelm nedkom madam Lund med endnu en søn. Han fik navnet Ole, blev som voksen herredsfoged, men er i dag bedst kendt som en fortrinlig beskriver af sin barndoms og ungdoms Helsingør. Ole Lunds erindringer er en uvurderlig kilde, når det gælder livet i Helsingør i begyndelsen af 1800årene.

Men tilbage til Frederik Wilhelm. Allerede som 14årig - i 1824 - blev han kadet i flåden og den 12. april 1833 modtog han sin udnævnelse til sekondløjtnant. Hans karriere i flåden skulle imidlertid - som vi allerede ved - hverken blive lang eller gloriøs. Efter et par togter, bl.a. til Vestindien, gik han i 1838 med fregatten Rota på den for ham skæbnesvangre rejse til Italien for at hente Thorvaldsen hjem. På tilbageturen blev han syg og 16 dage senere, den 21.8.1838 indtraf døden. Dagen efter blev hans bære sænket i havet ud for Cabo de Gata på den spanske Middelhavskyst.. Chefen på Rota skrev om sin unge afdøde officer:

"Ved sin blide og godmodige Karakter havde han gjort sig afholdt af alle sine Kammerater ombord, som med vemodige Følelser overgave hans Lig til Havet i Indgangen til Strædet."

SMAA HISTORIER

...læserne fortæller

EN AF MANGE HISTORIER OM SILDE- LUDVIG

Af Jack Mellon Nielsen

Sildeludvig var en af byens fiskehandlere, som med trækvogn gik rundt i byen og solgte fisk. Med klemten med en klokke og med råb bekendtgjorde han hvad han kunne tilbyde byens godtfolk.

For 60 år siden gik jeg til præst hos pastor Augustensen i Sct. Olai kirke. Han berettede følgende: Pastoren og Sildeludvig mødtes på gaden en dag. Her beklagede Ludvig sig over, at når det stormede knirkede vejrhnen på kirken så Ludvig ikke kunne sove om natten. Pasoren lovede, at han ville se om han kunne gøre noget ved det da man snart skulle igang med et større reparationsarbejde på kirken.

Under reparationsarbejdet blev vejrhnen taget ned for fornyelse

af tærede dele. Da vejrhnen var kommet på plads igen, mødte pastoren og Ludvig hinanden et stykke tid efter. Pastoren fortalte, at nu var vejrhnen i orden og på sin gamle plads igen. Ludvig bemærkede, at han stadig ikke kunne sove om natten når det blæste. Pastoren svarede, at han selv havde set, at

vejrhanen var blevet smurt grundig, hvortil Ludvig kvitterede: Hr. pastor, den skulle være smurt med gammel kærlighed, det ruster aldrig.

Kronborg

Af Jack Mellon Nielsen

På Helsingør Bymuseum sidder vi et lille hold og gennemgår og katalogiserer gamle fotografier fra Helsingør og omegn.

En dag fandt vi nogle billeder ude fra Kronborg, og et af dem fik mig til at tænke tilbage på dagene efter befrielsen sommeren 1945. Den militære Byledelse havde inddraget vejspæringerne ved ind- og udfaldsvejene til byen, og det kompagni jeg var befalingsmand i var sat til at bevogte Kronborg indtil det danske militær kunne overtage bevogtningen.

Vi var fem mand der var sat til at demontere og bortkøre alt hvad de tyske tropper havde efterladt ude på Kronborg, og det var ikke småting. Men tilbage til fotografiet. Oppe til højre for gangbroen var der et stort rum som igen stod i forbindelse med nogle fangeceller. Midt på gulvet i rummet stod en stor thekasse, og i denne kasse lagde vi alle detonatore fra fodfolksminer, panserminer, og nu var vi igang med at

demontere armerede håndgranater, som var anbragt i mange transportkasser. Type: stavhåndgranat. I den ene ende sad selve sprænghoved anbragt på træskæft som var hult, iden den anden ende sad et skruedæksel og når dette lille dæksel var fjernet kom der en snor til syne. Ved at trække i snoren aktiverede man en såkaldt rivertænder, som da gav en sydende lyd fra sig, efter 4 sekunder ville granaten sprænge.

Men en dag var det ved at gå galt. Pludselig var der en af gutterne der sprang op medens han bandede fælt,

løb ud på gangbroen samtidig som han kastede håndgranaten skreg han i dækning. Vi andre nåede knapt at fatte hvad der skete, men der kom intet brag. Efter en kort stund kom Jensen tilbage, bleg men fattet, idet han sagde: sabotage.

På en eller anden måde var dækslet gået af og snoren sad fast i transportkassen, da han tog den op derfra, og hvem vidste om der sad en detonator i ?

Bagefter talte vi om hvade der kunne være sket hvis den var eksploderet i

rummet. Flere af bygningerne til venstre for indgangsporten samt den vi sad i ville være blevet jævnet med jorden. Der blev ikke arbejdet mere den dag, men næste dag fortsatte vi som ingenting. Vi havde et job der skulle gøres. Vi turde ikke røre ved håndgranaten de næste timer, men den måtte ikke ligge der uden opsyn. Derfor bar vi den forsigtigt ud til voldgraven, hvori vi smed den.

Jack Mellon Nielsen
tidligere kompagni 01

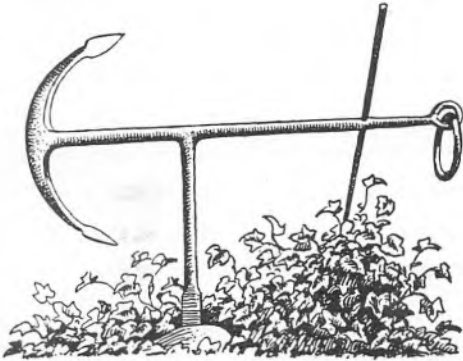

REGISTRERINGEN AF GRAVMINDER PÅ HELSINGØR KIRKEGAARD.

Museet er som bekendt ifærd med at registrere alle gravsteder på Helsingør Kirkegård, et arbejde, der bliver færdig i indeværende år. En naturlig følge af dette store arbejde vil bli-

ve en bog om Helsingør Kirkegård og alle dens herligheder. Museet er i den forbindelse interesseret i at låne ældre fotografier, tegninger og lignende med motiver fra kirkegården. Specielt mangler vi billeder af kirkegården set fra Møllebakken med det gamle kirkegårds-kontor. Vi håber at der er nog-

le medlemmer der har, eller kender nogle der har, sådanne bidrag til kirkegårdens historie.

Helsingør 1908. Rejst til minde om færgemand Lars Bache, f. 1771, d. 1809 og begravet i Lyderslev⁶²).

TO FORNEMME OG ENESTÅENDE GAVER TIL MUSEET.

Museet er for tiden igang med to større projekter. Det ene er hjemtagelsen og registreringen af dukkedoktor Else Egedams store fornemme samling af dukker, samt hendes værksted, som hun har skænket museet. De store montrer, der skal rumme ud-

stillingen af disse og studiensamlingen, er allerede færdige og opstillet i udstillingslokalerne på Helsingør Bymuseum. Som bekendt fattes museet penge, hvilket bevirker, at udstillingen først kan åbne næste år.

Det andet projekt er hjemtagelse og registrering af en anden flot gave til museet, nemlig malermester Jacob Undéns malerværksted. Det er et helt enestående værksted med alt bevaret fra værkstedets start i 1869, hvor Jacob Undéns farfar Julius G. Undén forsøgte sig som selvstændig. Det er meget sjældent at finde selv de gamle malerbøtter af galvaniseret jern bevaret. Bøtter fra dengang det var blikkenslagerarbejde. Ved vintertide, når der ikke var så meget for blikkenslageren at lave, var malermesteren ham en god støtte. Det er virkelig et klenodie museet har fået i dette malerværksted.

Botet - Kapæt - Jordnød - Himlens gave - Tartoffel -
Katøffel - Patæt KÆR KNOLD HAR MANGE NAVNE!
Således præsenteres særudstillingen om kartoflen og
dens historie:

Den forædlede Vilde

der kan ses på Helsingør Bymuseum i juni, juli og
august. Vi følger her kartoflen på dens vej fra
indianerne i Andesbjergene til den kom til Danmark i
1700tallet og her udviklede sig til et af de væsent-
ligste elementer i vores daglige kost.

En overordentlig spændende og seværdig udstilling,
produceret af Aalborg historiske Museum, der har
gået sin sejrsgang gennem mange af landets museer og
nu - som det eneste sted på Sjælland - vises på Hel-
singør Bymuseum, alle dage kl. 12-16.

GRUNDLOVSFEST

Mandag, den 5. juni 1989

på

FLYNDERUPGÅRD

Kl. 13.30 spiller Hjemmeværnsor-
kesteret.

Kl. 14.00 danser Helsingørs folke-
dansere.

Kl. 14.30 holdes grundlovstalen af:
Politimester Jørgen Nielsen.

Derefter afvekslende sang, musik og
folkedans til festen slutter kl. 16.

Øl og vand kan købes.

Vi håber, dette arrangement må ud-
vikle sig til en årligt tilbageven-
dende, kær tradition, som rigtig
mange af Museumsforeningens medlem-
mer - med familie og venner - vil
være med til at festliggøre med de-
res nærværelse.

Da det danske sommervejr jo kan væ-
re ganske lunefuldt vil en eventuel
aflysning på grund af dårligt vejr
blive meddelt i Byens Lokalradio
(89,1 mhz) i nyhedsudsendelsen kl.
11.55.

BUSTUR TIL VESTSJÆLLAND

Søndag, den 27. august 1989

Afgang kl. 9.00 fra Helsingør Post-
hus, hvor vi igen er tilbage kl.
ca. 18.30.

Turens mål er Boeslunde, hvor vi
skal genopfriske bekendtskabet med
Helsingørs kendte byhistoriker,
overlærer Laurits Pedersen (1873-
1940). I november 1988 gav Laurits
Pedersens nevø, overlærer Henning
Kragh Pedersen, på Marienlyst Slot,
et levende og interessant billede
af sin onkel.

Nu vil Kragh Pedersen vise os egnen,

hvor Laurits Pedersen voksede op, og hvor han nu ligger begravet; en egn, med rige minder om også så vidt forskellige personer som Absalon og Borgbjerg.

Derudover vil turen føre os gennem naturskønne egne med smukke slotte, gamle kirker og historiske steder.

Der vil blive gjort holdt ved steder, hvor man kan indtage frokosten (evt. den medbragte) og drikke kaffen.

Pris; Kr. 75. Tilmelding på telf: 49210098.

HANSESTADEN LÜBECK

15. - 17. september 1989.

Alt udsolgt - rejsen gentages ved tilstrækkelig tilmelding:

3. - 5. november 1989

Hurtig tilmelding på telf: 49210098.

Man kan få meget ud af gamle billeder. Museets store samling af gamle fotografier er en uvurderlig kilde til Helsingørs historie.

Vor fotograf Carsten Møller har endog evnen til at lade de gamle fotografier tale.

Vi bringer her hans tolkning af dette billede forestillet de krigsfanger fra I Verdens krig vandrende gennem Strandgade omkring 1918.

BARE DEN
VINSTUE SNART
VILLE AABNE

